

Dan dostojanstvenog rada: Nema dostojanstva bez većih plata

<https://nova.rs/vesti/biznis/dan-dostojanstvenog-rada-nema-dostojanstva-bez-vecih-plata/>

Nema dostojanstva bez većih zarada, izjavila je, na Svetski dan dostojanstvenog rada, Ranka Savić, predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata. Ona je podsetila da jedan od šest radnika živi ispod granice siromaštva, a da više od pola miliona ljudi u Srbiji živi od 30.000 dinara mesečno.

“Odavno smo zaboravili šta uopšte znači pojam dostojanstvenog rada. Setimo ga se danas na Svetski dan dostojanstvenog rada i već sutra krenemo po starom. Gledamo svoje sitne male interese, pravdamo se strahom od odmazde onih koje sami biramo i koje izdržavamo svojim nedostojanstvenim radom”, istakla je Ranka Savić.

U Srbiji je, navodi, uspeh imati posao, naročito danas u vreme epidemije, kada veliki broj radnika ostaje bez posla.

“Ono što je problem je činjenica da imati posao u Srbiji ne znači da se pobeglo od siromaštva, a još manje znači garanciju dostojanstvenog rada. Prema podacima, jedan od šest radnika živi ispod granice siromaštva. Učešće minimalne zarade u minimalnoj potrošačkoj korpi iznosi 70,19 odsto, a prosečnoj 36,59 odsto”, ukazuje ona.

Podizanje minimalne zarade, navodi – smanjuje siromaštvo i nejednakost, podstiče ukupnu potražnju, zaposlenost i sveukupni ekonomski rast.

“Iz tih razloga pregovori oko visine minimalne cene rada moraju biti mnogo ozbiljniji i organizovaniji. Oni moraju biti zajednička akcija svih sindikata kojom će se obezbediti nužna snaga pritiska na Vladu i poslodavce.

Svi zajedno moramo shvatiti da nema dostojanstva bez većih zarada”, ističe predsednica ASNS.

Uzrok niskog nivoa zarada leži i u krizi kolektivnog pregovaranja.

“Sve manji broj zarada se ugovara kroz Kolektivni ugovor. Zato je Srbija zemlja u kojoj svaki šesti zaposleni prima minimalnu zaradu, negde oko 400.000 ljudi, sa tendencijom da se ovaj broj znatno poveća zbog problema sa pandemijom kovida 19”, ističe ona.

Opseg delatnosti gde se sada isplaćuje minimalna zarada se neprekidno širi i to u turizmu, ugostiteljstvu, hotelijerstvu, samostalnim delatnostima, transportu.

“Zato već sada možemo da tvrdimo da više od pola miliona ljudi živi od 30.000 dinara. Dostojanstveno, zar ne”, pita Ranka Savić.

Da li će tako biti i u budućnosti zavisi, kako ističe – od nas radnika i građana.

“Nas koji radimo, plaćamo poreze i punimo budžet, a onda se predstavljamo kao dobra ali bagatelna radna snaga, sve zarad dolaska jeftine industrije motanja kablova. Radnici i građani Srbije moraju konačno da shvate da se demokratija i dostojanstvo ne poklanjaju – već da se za njih bori”, zaključuje Ranka Savić.

ASNS: Šta znači dostojanstven rad u Srbiji?

<https://www.ekapija.com/news/3030599/asns-sta-znaci-dostojanstven-rad-u-srbiji>

Šta znači dostojanstven rad u Srbiji? Mi smo odavno zaboravili šta taj pojam uopšte znači. Setimo ga se danas na Svetski dan dostojanstvenog rada i već sutra krenemo po starom. Gledamo svoje sitne male interese, pravdamo se strahom od odmazde onih koje sami biramo i koje izdržavamo svojim nedostojanstvenim radom.

Ovako započinje svoje saopštenje Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata, koje potpisuje predsednica Ranka Savić.

Dodaje, u Srbiji je uspeh imati posao, naročito danas u vreme epidemije, kada veliki broj radnika ostaje bez posla:

- Ono što je problem je činjenica da imati posao u Srbiji ne znači da se pobeglo od siromaštva, a još manje znači garanciju dostojanstvenog rada. Prema podacima, jedan od šest radnika živi ispod granice siromaštva. Učešće minimalne zarade u minimalnoj potrošačkoj korpi iznosi 70,19%, a prosečnoj 36,59%.

U saopštenju se navodi da podizanje minimalne zarade smanjuje siromaštvo i nejednakost, podstiče ukupnu potražnju, zaposlenost i sveukupni ekonomski rast.

- Iz tih razloga pregovori oko visine minimalne cene rada moraju biti mnogo ozbiljniji i organizovaniji. Oni moraju biti zajednička akcija svih sindikata kojom će se obezbediti nužna snaga pritiska na Vladu i poslodavce. Svi zajedno moramo shvatiti da nema dostojanstva bez većih zarada - smatra Savićeva.

Ističe da uzrok niskog nivoa zarada leži i u krizi kolektivnog pregovaranja. Sve manji broj zarada se ugovara kroz Kolektivni ugovor.

- Zato je Srbija zemlja u kojoj svaki šesti zaposleni prima minimalnu zaradu, negde oko 400.000 ljudi, sa tendencijom da se ovaj broj znatno poveća zbog problema sa pandemijom Covid-19. Opseg delatnosti gde se sada isplaćuje minimalna zarada se neprekidno širi i to u turizmu, ugostiteljstvu, hotelijerstvu, samostalnim delatnostima, transportu. Zato već sada možemo da tvrdimo da više od pola miliona ljudi živi od 30.000 dinara. Dostojanstveno, zar ne? - poručuje Ranja Savić.

Da li će tako biti i u budućnosti zavisi od nas radnika i građana, zaključuje:

- Nas koji radimo, plaćamo poreze i punimo budžet, a onda se predstavljamo kao dobra ali bagatelna radna snaga, sve zarad dolaska jeftine industrije motanja kablova. Radnici i građani Srbije moraju konačno da shvate da se demokratija i dostojanstvo ne poklanjaju – već da se za njih bori.

BETA/N1 TV/DANAS/NOVI MAGAZIN

ASNS: Radnici u Srbiji su odavno zaboravili šta znači dostojanstven rad

<http://rs.n1info.com/Biznis/a658129/ASNS-Radnici-u-Srbiji-su-odavno-zaboravili-sta-znaci-dostojanstven-rad.html>

<https://www.danas.rs/ekonomija/asns-radnici-u-srbiji-odavno-zaboravili-sta-znaci-dostojanstven-rad/>

<http://novimagazin.rs/ekonomija/asns-radnici-u-srbiji-odavno-zaboravili-sta-znaci-dostojanstven-rad>

Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) objavila je, povodom Svetskog dana dostojanstvenog rada, da su radnici u Srbiji odavno zaboravili šta takav rad podrazumeva, te da analize pokazuju da jedan od šest radnika živi ispod granice siromaštva.

"U Srbiji je uspeh imati posao, naročito danas u vreme epidemije, kada veliki broj radnika ostaje bez posla. Ono što je problem je činjenica da imati posao u Srbiji ne znači da se pobeglo od siromaštva, a još manje znači garanciju dostojanstvenog rada", navedeno je u saopštenju.

Učešće minimalne zarade u minimalnoj potrošačkoj korpi iznosi 70,19 odsto, a prosečnoj 36,59 odsto, dok "jedan od šest radnika živi ispod granice siromaštva", saopšio je ASNS.

"Pošto podizanje minimalne zarade smanjuje siromaštvo i nejednakost, podstiče ukupnu potražnju, zaposlenost i sveukupni ekonomski rast, pregovori o visini minimalne cene rada moraju

biti mnogo ozbiljniji i organizovaniji. Oni moraju biti zajednička akcija svih sindikata kojom će se obezbediti nužna snaga pritiska na Vladu i poslodavce. Svi zajedno moramo shvatiti da nema dostojanstva bez većih zarada", navedeno je u saopštenju.

ASNS smatra da uzrok niskog nivoa zarada leži i u krizi kolektivnog pregovaranja, odnosno sve manji broj zarada se ugovara kroz kolektivni ugovor.

Zato u Srbiji svaki šesti zaposleni prima minimalnu zaradu, što čini cifru od 400.000 ljudi, s tendencijom da se taj broj znatno poveća zbog problema s pandemijom, saopštio je taj sindikat.

Naglašeno je da se opseg delatnosti gde se isplaćuje minimalna zarada neprekidno širi u turizmu, ugostiteljstvu, hotelijerstvu, samostalnim delatnostima, transportu.

"Zato već sada možemo da tvrdimo da više od pola miliona ljudi živi od 30.000 dinara. Dostojanstveno, zar ne?", piše u saopštenju.

Da li će tako biti i ubuduće, smatra ASNS, "zavisi od radnika i građana koji moraju da shvate da se demokratija i dostojanstvo ne poklanjaju – već da se za njih bori".

ASNS: Bez većih zarada nema dostojanstvenog rada

Podizanje minimalne zarade utiče na smanjene siromaštva i nejednakosti, a takođe podstiče ukupnu potražnju, zaposlenost i sveukupni ekonomski rast i dostojanstvenog rada nema bez većih zarada, saopštila je danas Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata.

U saopštenju povodom Svetskog dana dostojanstvenog rada, taj sindikat navodi da podaci pokazuju da jedan od šest radnika u Srbiji živi ispod granice siromaštva uz rizik da se taj broj znatno poveća zbog problema sa pandemijom Covida-19.

[Kompletan sadržaj vesti dostupan je korisnicima Tanjugovih servisa](#)

Bivši radnici fabrike Zastava kamioni nezadovoljni jer je Vlada izigrala dogovor

<http://novimagazin.rs/ekonomija/bivsi-radnici-fabrike-zastava-kamioni-nezadovoljni-je-je-vlada-izigrala-dogovor>

Bivši radnici fabrike "Zastava kamioni" u stečaju, koji potražuju neisplaćene zarade nezadovoljni su što Vlada Srbije, a ni Grad Kragujevac, nisu ispunil ceo dogovor iz juna o namirenju potraživanja, nego im je isplaćena samo jedna solidarna novčana pomoć od po 40.000 dinara.

"Dogovorili smo se, a to je bio predlog ministra privrede Gorana Kneževića, da grad Kragujevac ustupi radnicima dve zgrade na koje je upisao hipoteke, kako bi njihovom prodajom bila namirena potraživanja radnika. To nije ispunila ni Vlada ni gradski čelnici", rekao je novinarima u Kragujevcu predstavnik radnika Miloško Popović.

On je rekao da nije ispunjen ni deo dogovora u Ministarstvu privrede o isplati druge pomoći radnicima od po 40.000 dinara.

Popović je kazao da su se nezadovoljni radnici samoorganizovali i prošlog petka upali u zgradu Skupštine jer traže svoja prava.

"Iz Vlade su molili da ne idemo na proteste pred izbore (u junu), a posle izbora izbegavaju kontakte, tako da smo se odlučili na smoorganizovane proteste, pa da vidimo dokle ćemo", rekao je Popović.

Oko 500 radnika potražuje na ime neisplaćenih zarada 207 miliona dinara, što je potvrđeno i sudskim presudama.

"I stečaj je proglašen neustavno i nezakonito. U našim rešenjima o odlasku iz fabrike lepo piše da kada se reši status fabrike, ili se privatizuje ili krene proizvodnja, da će radnici biti namireni. U međuvremenu Vlada je napravila novo preduzeće Zastava tervo, a nas nije obeštela", rekao je Popović.

Kazao je i da je stečajem trebalo da bude obuhvaćena celokupna imovina, ali je izdvojena ona koja je bila potrebna za novo preduzeće.

Kazao je da Vlada "može da radi šta hoće", ali će se i radnici boriti da dođu do svojih neisplaćenih zarada.

Stečaj nad fabrikom "Zastava kamioni" je otvoren 2018. godine, a tokom postupka je doneta odluka o bankrotstvu.

Stečajni sudija Saša Milosavljević je rekao agenciji Beta da je toku izrada procene imovine stečajnog dužnika koja bi trebalo da se završi do kraja oktobra, a oglašavanje prodaje u drugoj polovini novembra.

"Najverovatnije se neće prodavati kao pravno lice, jer nisu rešeni imovinsko pravni odnosi, nije razgraničena imovina, pa će ići prodaja po imovinskim celinama, znači ona koja je nesporno u vlasništvu 'Zastava kamioni', licitacijom ili prikupljanjem ponuda", rekao je Milosavljević.

U toku stečajnog postupka je podneto 800 prijava, a priznata su potraživanja u iznosu od 8,5 milijardi dinara, što je višestruko u odnosu na vrednost popisane imovine koja iznosi više od 330 miliona dinara.

BETA/DIREKTNO.RS/NOVA.RS

Prof. Savić: Samo miljenici vlasti posluju bez rizika

<https://nova.rs/vesti/biznis/prof-savic-samo-miljenici-vlasti-posluju-bez-rizika/>

Za strane kompanije koje dolaze u aranžmanu Vlade Srbije uz subvencije ili druge vrste pomoći nije važno u kojoj je meri zastupljena vladavina prava u Srbiji, dok onima koji nisu miljenici vlasti svaka investicija je rizična, ocenio je profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu Ljubodrag Savić.

On u intervjuu za portal Direktno.rs rekao da je za veliki broj ljudi u Srbiji karakteristična krilatica: "uzmi robu naplati, uzmi kredit ne vrati".

"Kada to sve dodamo trajavom, sporom, neefikasnom, ponekad podmitljivom i koruptivnom pravnom sistemu, onda je potpuno jasno da je jedna kategorija stranih, a i domaćih investitora u Srbiji obeshrabrena i da posluje na sopstveni rizik", kazao je Savić.

Dodao je da oni investitori koji dolaze uz aranžman Vlade ne stoje u redu pred šalterom i da ne čekaju dozvolu nekoliko meseci ili godina. "Za njih to radi Vlada Srbija, ako ne direktno onda to ide urgentno. Da li ovi što rade 'Beograd na vodi' čekaju neku dozvolu? Za njih to rade vladine agencije. Kad bi veliki investitori razmišljali o tome kakav je srpsko-ekonomski ambijent, retko ko bi od njih investirao u Srbiji", rekao je Savić.

Ukazao je da se potencijalni strani investitori trude da dođu do predsednice Vlade, do nekog ključnog ministra ili "daj Bože do predsednika države".

"Sporno je to što se ne može ništa u Srbiji uraditi, a da neko od njih nije umešan. Loše je što mnogi od tih državnih službenika ne znaju da rade svoj posao", istakao je Savić.

Naveo je da strani investitori dolaze u neku zemlju da zarade novac i "svejedno im je da li je to Srbija ili Mađarska, idu tamo gde im se nude bolji uslovi, gde mogu biti sigurni da će njihov biznis uspeti".

"Svaki tajkun ima svoju vlast"

Odgovarajući na pitanje u kojoj meri je rizično poslovanje domaćih privrednika, Savić je rekao da je manji broj njih vezan za neka ministarstva.

“U neko vreme smo imali vodeće tajkune koji su sastavljali srpsku vladu i oni nisu imali nikakvog rizika jer je država radila za njih. Svaka vlast ima svoje miljenike, odnosno svaki tajkun ima svoju vlast. Još uvek postoji neprihvatljivo visoka veza između politike i privrede, u smislu dobijanja poslova, odobravanja kredita iz Fonda za razvoj, odlaganja plaćanja poreza i doprinosa...”, rekao je Savić.

On je ocenio da građani Srbije dobijaju vladu kakvu zaslužuju.

“Moramo kao građani da pođemo od sebe, da vidimo do koje mere smo disciplinovani i odgovorni ljudi, kakve su naše porodice, kako ih vaspitavamo, kakvo nam je društvo u celini, pa tek kakvu vladu imamo. Ja bih rekao da imamo vladu onakvu kakvu zaslužujemo. Nažalost, to je tako, ali da bi vlasti trebale biti bolje nema nikakve dileme, jer vlasti treba da budu primer, da daju ton, da usmeravaju društvo i da nameću pozitivna pravila ponašanja, ali naši ministri i premijeri ne ostavljaju baš takav utisak”, rekao je Savić.

Građani radili više tokom korone, ali hvale rad od kuće

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/gr%C4%91ani-radili-vi%C5%A1e-tokom-korone-ali-hvale-rad-od-ku%C4%87e-rezultati-ankete>

Usled ekonomskih nesigurnosti koje se očekuju ove jeseni, Nova ekonomija je pokrenula serijal tekstova o uticaju pandemije na tržište rada u Srbiji. Prema rezultatima treće ankete, nešto manje od trećine građana radila je tokom korona krize isto kao i ranije, preko 38 odsto zaposlenih je radilo malo više ili znatno više, dok je dodatnih 31 odsto građana radilo manje od izbijanja zdravstvene krize.

Od građana koji su imali veće radno opterećenje, najviše ispitanika, skoro 23 odsto, radilo je oko dva sata duže nego obično. Petina ljudi sa promenom radnog vremena je radilo preko tri sata nedeljno više.

Skoro 45 odsto ljudi je imala smanjenje radnog vremena od sat ili više vremena.

Što se organizacije radnog vremena tiče, preko dve trećine, skoro 70 odsto ispitanika je svoj radni dan počinjalo isto kao i pre korone, dok je ostatak građana radio klizno.

Najviše građana u apsolutnim ciframa nije primetilo dodatnih problema tokom pandemije, a najviše je trpelo zdravlje (26 odsto), porodica (manje od 24 odsto) i posao (skoro 10 odsto).

Na pitanje šta su najpozitivniji, a šta najnegativniji rezultati pandemije kad je reč o radu i radnim odnosima, iskustva su različita, ali su se najbolje snašli "digitalci" i ostali zaposleni koji su svoje zadatke obavljali od kuće.

"Pozitivno je to što se pokazalo da rad može da se organizuje van zacrtanih vremenskih i prostornih okvira i da se mnogi poslovi završe od kuće ili za kraće vreme ako se smene bolje organizuju. Dakle, zadžala bih tu fleksibilnost. Negativno je to što se čekalo da se desi nešto vanredno da bi se došlo do takvih rešenja", navodi jedna ispitanica.

Iako u većem broju slučajeva napominju da se "radilo bez tenzije, samo po potrebi", da se štedelo na prevozu i hrani, pojedini ispitanici navode i da je "multitasking" sa decom i radom od kuće otežavao celu situaciju.

Drugi napominju da su od kuće često radili prekovremeno, kao i da im troškovi rada od kuće (struja za računare i sl.) nisu bili plaćani.

"Loše je to što je moje radno vreme do 16h, a zabrana kretanja je počinjala od 17h, pa se dešavalo da po ceo dan uopšte ne izađem iz kuće", iskustvo je jednog građanina tokom najrestriktivnijih mera u pandemiji.

Pojedinci smatraju da je rad putem telefona i mejla zapravo omogućio bolju komunikaciju sa kolegama, mada napominju da je samoća ozbiljan problem za ljude koji žive kao samci. Žene se žale i na neravnomernu podelu kućnih poslova, čak i u slučajevima kada su oba supružnika radila od kuće, zbog čega navode da je period krize bio neuobičajeno stresan "i psihički i emotivno".

"Ljudi su se zbližili i bolje se razumeju, ali je trpela porodica, kao i zdravlje, s obzirom da nismo više mladi. Volela bih da se zadrži razumevanje između poslodavca i zaposlenih", zaključuje jedna od ispitanica.

Kako se "radi" u Srbiji? Inspekcija zatekla skoro 60.000 radnika na crno, ima i stranaca bez prijave

Inspekcija rada vrši nadzor nad primenom propisa u oblasti bezbednosti i zdravlja na radu, kao i radnih odnosa

Skoro 50.000 novih ugovora sklopljeno je posle reakcije [inspekcije](#), a registrovano je više od 2.500 preduzeća. U poslednje vreme, prema našim informacijama, sve je više radnika na crno koji su strani državljani. Oni, kako se ispostavilo, često nemaju prijavu, niti radnu dozvolu.

Kako saznajemo, u poslednje tri godine i devet meseci, inspekcija rada je u oblasti radnih odnosa i bezbednosti i zdravlja na radu izvršila 244.608 nadzora, utvrdila je 56.843 lica na radu "na crno" i 2.662 neregistrovana subjekta. Odmah posle mera koje su preduzeli inspektori rada, poslodavci su zasnovali radni odnos sa 48.352 lica, a registrovano je i 2.649 privrednih subjekata.

Inspektori rada su doneli 35.391 rešenje i 49.101 meru na zapisnike, podneli su 19.742 zahteva za pokretanje prekršajnog postupka i 138 krivičnih prijava.

Kako je rečeno za naš portal, u odnosu na prethodne godine uočava se trend smanjenja broja zaposlenih koji rade "na crno", a tome su pre svega doprineli efikasni inspeksijski nadzori inspektora rada u onim delatnostima i kod onih poslodavaca kod kojih je očekivana povećana pojava rada "na crno", kao i zakonska regulativa, najpre uvođenjem obaveze za poslodavca da ugovor o radu drži u radnom prostoru gde zaposleni radi, a potom i uvođenjem obaveze za poslodavca da prijavi zaposlenog na obavezno socijalno osiguranje pre njegovog stupanja na rad.

Da li se radnici na crno ikada "normalno" zaposle?

Krajnji cilj vršenja inspeksijskog nadzora u delu otkrivanja rada "na crno" nije samo sankcionisanje poslodavca zbog nezakonitog radnog angažovanja lica, već prevođenje iz nelegalnih u legalne tokove radnog angažovanja, navode u Inspektoratu. U tom smislu, inspektori rada su ispunili postavljeni cilj, te su primenom adekvatnih mera prema poslodavcima, postigli da 81 % lica od ukupnog broja lica zatečenih na radu "na crno" pređu u legalne tokove i stupe u radni odnos zaključivanjem ugovora o radu sa poslodavcem, kao i da ostvare pravo na obavezno socijalno osiguranje.

Poslednjih godina, inspektori rada sve više utvrđuju na radu "na crno" strane državljane, za koje poslodavci koji su ih radno angažovali nisu obezbedili prijave boravka, niti radne dozvole.

- Inspektor rada deluje korektivno i represivno, ali postupa i preventivno i daje savete i obaveštenja o sprovođenju zakona na najefikasniji i najekonomičniji način. Ključnu ulogu u obezbeđenju sprovođenja mera bezbednosti i zdravlja na radu ima inspekcija rada - navode nam.

Beta/direktno.rs

DEFICIT Srbija u minusu 344,6 milijardi dinara

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/305944/srbija-ministarstvo-finansija-budzet-sinisa-mali.html>

Deficit budžeta Srbije za osam meseci ove godine iznosio je 344,6 milijardi dinara, objavilo je Ministarstvo finansija.

Prihodi su u tom periodu bili 808,4 milijarde dinara, a rashodi su izvršeni u iznosu od 1.153 milijarde dinara, navedeno je na sajtu ministarstva. U avgustu deficit je iznosio 20,9 milijardi dinara.

U avgustu su naplaćeni prihodi u iznosu od 97,7 milijardi dinara, od čega su poreski prihodi iznosili 89,7 milijardi dinara.

Najveći deo poreskih prihoda odnosio se na uplatu PDV u iznosu od 42,6 milijardi dinara, poreza na dobit u iznosu od 18,9 milijardi dinara i akciza u iznosu od 18,2 milijarde dinara.

Visoka naplata poreza na dobit rezultat je uplate ovog poreza prema godišnjem obračunu čiji je krajnji rok bio početak avgusta, navedeno je u saopštenju.

Neporeski prihodi ostvareni su u iznosu od 7,5 milijardi dinara, dok je priliv donacija u avgustu iznosio 0,5 milijardi dinara.

Rashodi su izvršeni u iznosu od 118,6 milijardi dinara.

Kako je precizirano, rashodi za zaposlene, u avgustu su iznosili 25,7 milijardi dinara, a transferi OOSO (fond PIO, RFZO, NSZ, fond SOVO) 25,5 milijardi dinara.

Subvencije su iznosile 24,8 milijardi dinara, s obzirom na to da je sa ove rashodne kategorije, kako je navedeno, isplaćena dodatna pomoć privrednicima u sklopu seta mera za borbu protiv efekata pandemije koronavirusa.

Prema preliminarnim podacima, na nivou opšte države u periodu januar - avgust ostvaren je fiskalni deficit u iznosu od 339,9 milijardi dinara i primarni fiskalni deficit u iznosu od 263,9 milijardi dinara.

Javni dug Srbije na kraju avgusta iznosio je oko 26,61 milijardu evra, približno jednako kao i u julu, što je 56,7 odsto procenjenog bruto domaćeg proizvoda (BDP) za ovu godinu.

Na kraju prošle godine javni dug je bio oko 23 milijarde evra, odnosno 52 odsto BDP-a.

The logo for 'Danas' is displayed in a large, bold, blue, sans-serif font. The letters are thick and closely spaced, with a slight shadow effect behind them, giving it a three-dimensional appearance.

Stručnjaci saglasni da u budžetu postoji tek minimalan prostor za veće plate

Radnicima u javnom sektoru možda dva odsto povišice

<https://www.danas.rs/ekonomija/radnicima-u-javnom-sektoru-mozda-dva-odsto-povisice/>

Za desetak dana dok se ne završe razgovori predstavnika Vlade sa misijom MMF-a pre svega o budžetu za narednu godinu, ali i stanju ekonomije ove i prognozama za 2021. godinu, znaće se i

koliko će biti povećane plate u javnom sektoru. Nakon jučerašnjeg obraćanja javnosti ministra finansija Siniše Malog u kom je rekao „da je 99 odsto siguran da će plate u javnom sektoru biti povećane od 1. januara naredne godine“ više se ne postavlja pitanje da li će biti povećanja, već koliko.

On je ocenio da će se više znati u naredne dve nedelje, do kraja misije Fonda, kada će se znati i kako će izgledati budžet, pa i plate koje su jedan od najvećih budžetskih izdataka.

Kako će izgledati ekonomija naredne godine teško je reći pošto nije baš jasno ni kako će biti u ovoj, iako je ostalo samo tri meseca do kraja. U svakom slučaju, tradicionalno budžetski konzervativni Fiskalni savet u razgovorima sa ministrom ocenio je prihvatljivim povećanje plata u visini inflacije i pozvao na opreznost kod pravljenja budžeta s obzirom na sve neizvesnosti.

S obzirom da od predstavnika države nisu stigla nikakva preciznija obećanja, za razliku od prethodnih godina, moguće je da, kao i kod penzija koje su povećane u skladu sa švajcarskim modelom što su takođe podržali stručnjaci, i kod povećanja plata bude slično. Povećanje u visini inflacije, koja se očekuje da bude oko dva odsto, značilo bi faktički samo čuvanje kupovne moći plata u javnom sektoru, ali ne i njeno povećanje.

Ivan Nikolić, direktor istraživanja i razvoja Ekonomskog instituta i urednik Makroekonomskih analiza i trendova, takođe poziva na oprez kod obećanja plata.

„Ova godina napravila je veliku rupu u budžetu što je dovelo do rasta javnog duga. Ako je cilj da se sledeće godine počne povratak javnog duga na pretkrizni nivo, onda je prostor za povećanje plata jako mali. S druge strane ako bi cilj bio da se podstiču potrošnja i rast i još više onda se može očekivati veće povećanje plata na uštrb štednje. Možda je moguće povećanja plata u javnom sektoru, ali ja bih bio oprezan jer će to zavisiti od oporavka sledeće godine. Lako je napraviti rebalans budžeta i podeliti veće plate ako sve bude u redu. Mi dobro stojimo ekonomski, ali ne treba olako obećavati previsok rast plata javnom sektoru“, poručuje Nikolić dodajući da je rast plata u nivou inflacije korektan predlog.

Koliko će država moći para da izdvoji za plate zavisi od toga kako će se ekonomija oporavljati naredne godine, ali i kako će na kraju izgledati ova, korona godina. Nikolić ocenjuje da trendovi industrijske proizvodnje u periodu od juna do avgusta, kao i rast poljoprivrede i oporavak građevinarstva i trgovine na malo ukazuju da bi ekonomska aktivnost mogla biti na nivou prošlogodišnje.

„Ako se nastavi ovako otprilike bi trebalo da budemo oko BDP-a iz prošle godine. Oblasti sa najvećim udelom u BDP stabilno rastu. Što se tiče projekcije pada od 3,5 odsto koji je dala EBRD, treba baš biti pesimističan i očekivati novi talas epidemije zbog kog bi morala da se zatvara ekonomija da bi se to i desilo. Naša situacija je bolja od očekivane i oporavak industrije iznenađujući i glavni razlog je to što prethodni enorman priliv stranih direktnih investicija daje efekte“, ocenjuje Nikolić.

Neto plate u javnom sektoru su u prvih sedam meseci ove godine iznosile u proseku 67.422 dinara što je za 11 odsto više nego u istom periodu prethodne godine. U privatnom sektoru, pak, neto plate su povećane za devet odsto na 55.167 dinara. Dakle, plate u javnom sektoru su rasle brže nego u privatnom, a pri tome su i 12 odsto veće. Ekonomista Danilo Šuković ističe da je za političare uvek popularno i da im diže rejting da govore o povećanju plata i penzija, ali da to ima i drugu stranu medalje.

„Plate u javnom sektoru su znatno veće nego u privatnom i to onda podstiče ljude da traže posao kod države. I izveštaj Evropske komisije pokazuje da naš privatni sektor zaostaje i da je država glavni igrač u ekonomiji. To ne vodi slobodnoj privredi, pa ni slobodnom društvu i dugoročno nepovoljno deluje na rast i standard. Da BDP raste i da su plate u privatnom sektoru više onda bi

bilo u redu povećavati plate u javnom sektoru, ali ovako kad je suprotno, onda je to i štetno“, smatra Šuković.

Pomoć od 100 evra najgora kovid mera

Da li je mera podele 100 evra svakom punoletnom građaninu dovela do značajnog smanjenja nejednakosti kao što se tvrdi u izveštaju MOR i EBRD ili je efekat te mere značajno manji, a s druge strane bi sa manje novca mogli da se ostvare bolji efekti kao što tvrdi Fiskalni savet verovatno će biti predmet detaljnih analiza i naučnih radova. Ivan Nikolić ne misli da je bilo moguće pravednije podeliti taj novac u okolnostima kakve su bile, sa velikom pretnjom po zdravlje građana i kada 60 odsto ekonomije stoji.

„Od svih mera vlade jedino kod te ima prostora za kritiku, sada kada znamo kako stoji ekonomija. Ja mislim da je taj novac mogao da se usmeri u infrastrukturu ili gradnju bolnice, ali ne mislim da je moglo pravednije da se raspodeli. To je lepo u teoriji, ali već deset-petnaest godina se govori o socijalnim kartama pa se ne implementiraju. Kod nas ljudi upisuju decu u vrtiće sa subvencijom, a dolaze po njih džipovima. Da je nekom novac dat, a nekom ne, otvorio bi se moralni hazard da neko ko navodno nema nikakve prihode, a bogat je dobije 100 evra, a neko sa prosečnim prihodima, a bez imovine ne dobije pomoć“, ističe Nikolić.

Danilo Šuković smatra da je ekonomska nejednakost kod nas veoma velika i da je tih 100 evra kap u moru.

„Sve druge mere države bile su bolje, ali ovih 100 evra je promašaj. Sa milion penzionera sa penzijom manjom od 25.000 dinara, a stotinama hiljada radnika sa platom manjom od minimalca plus oni koji uopšte ne rade, taj novac je mogao bolje da se iskoristi. Jeste da je to podstaklo potrošnju, ali trebalo je pomoć davati sirotinji i tako bi se više i smanjila nejednakost“, napominje Šuković dodajući da su je naša država pokušala da kopira ideju univerzalnog osnovnog dohotka koje su sprovele neke razvijene zemlje. Potpuno drugi problem je prema njegovim rečima što su kod nas finansijski tokovi netransparentni, što se o socijalnim kartama priča godinama, a ne uvode se i što se ne zna ko je siromašan, a ko nije.

Misterija odakle JKP za upravljanje podzemnom železnicom u Beogradu ostvaruje profit od prodaje robe i usluga

Beogradski metro – ne postoji, ali lepo zarađuje

<https://www.danas.rs/ekonomija/beogradski-metro-ne-postoji-ali-lepo-zaradjuje/>

Iako se još najmanje pet do sedam godina nećemo provozati nekom linijom metroa po Beogradu, preduzeće koje je zaduženo za razvoj podzemne železnice u prestonici već sada posluje sa pozamašnim dobitkom od 23,6 miliona dinara.

U tolikom plusu je JKP Beogradski metro i voz završio prošlu godinu, pokazuju podaci iz finansijskog izveštaja u Agenciji za privredne registre.

Osim toga, poslovni prihod ove kompanije u čijem je opisu delatnosti da se bavi organizovanjem i obavljanjem stručnih poslova na izgradnji, održavanju i rekonstrukciji i zaštiti infrastrukture metro sistema, kao i organizovanjem i upravljanjem saobraćaja vozova u metro sistemu glavnog grada, na kraju 2019. bio je veći od 97,7 miliona dinara.

Na konto subvencija i donacija JKP Beogradski metro je prošle godine prihodovao nešto više od 300.000 dinara, sve ostalo je od prodaje proizvoda i usluga.

Čitajući dalje na sajtu ovog javnog gradskog preduzeća, u opisu posla im je i nabavka i održavanje vozni sredstava, planiranje razvoja šinskih sistema, ali i aktivno učestvovanje u izradi zakonskih akata vezanih za metro.

Nijedna od navedenih stavki, međutim, nije profitabilna, te se iz opisa delatnosti ovog preduzeća ne može ni naslutiti odakle im prihodi, naročito prihodi od prodaje proizvoda i usluga.

Kako metro još nije sagrađen, a karte za Beovoz se putnicima naplaćuju kroz sistem bus plusa, kao i sav ostali gradski prevoz, prihodi od prodaje tih karata takođe ne idu u budžet ovog JKP.

Na konkretno pitanje o tome na osnovu kojih proizvoda i usluga su prihodovali 97,4 miliona dinara, te prvu celu godinu svog rada završili u dobitku od 23 miliona iz JKP Beogradski metro nismo dobili odgovor.

Umesto toga, nekoliko dana pošto smo im postavili pitanja, u ovom preduzeću su nam poručili da im pošaljemo zahtev na osnovu Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, pa će nam odgovoriti u zakonskom roku.

JKP Beogradski metro je formiran oktobra 2018. i tu prvu godinu, odnosno prva dva meseca rada završio je u minusu od 109.000 dinara.

Naredna, 2019. bila je mnogo uspešnija, sudeći prema finansijskom izveštaju. U JKP Beogradski metro je krajem godine bilo zaposleno 17 osoba, a troškovi za zarade i lične dohotke bili su najveća stavka u rashodima, potrošeno je 43,8 miliona dinara.

Krajem prošle godine iz ovog preduzeća su našem listu najavili zapošljavanje i novih 11 ljudi tokom 2020. zbog povećanja obima posla, a tada nam je objašnjeno da je to zbog započinjanja izrade tehničke dokumentacije.

JKP Beogradski metro je za 2020. najavio i „formiranje tima stručnjaka koji će se baviti modelovanjem javnog gradskog prevoza u kontekstu razvoja metroa i BG voza kao i modelovanjem železničkog saobraćaja u beogradskom čvoru za potrebe BG voza“.

Februara ove godine direktor JKP Beogradski metro Stanko Kantar je za RTS rekao da se metro ne očekuje pre 2025. do 2027. te da će cena karte u beogradskom metrou biti beneficirana, kao u Evropi i da će to biti podsticaj da što više ljudi koristi javni prevoz.

Generalnim projektom planirane su dve linije, dok bi studijom izvodljivosti bila predviđena i treća. Prva linija bi trebalo da bude duga 21,5 kilometar, a išla bi od Žarkova i Železnika do Mirijeva, druga od Zemuna kroz centar grada do Mirijeva. Metro će najvećim delom biti podzeman, a najduža trasa iznad zemlje od nekih 2,5 kilometara biće u Makišu, gde je planiran i depo.

Savezni zavod za zapošljavanje Nemačke objavio plate svih profesija u 2019.

<https://www.blic.rs/biznis/moj-novcanik/ovo-je-istina-o-platama-srba-u-nemackoj-svaka-zarada-je-obelodanjena-u-evro-primanja/1bhjtc3>

Savezni zavod za zapošljavanje Nemačke objavio je juče "u evro" plate svih profesija u ovoj zemlji u 2019. Reč je o 100 najpopularnijih zanimanja i rasponu zarada od 1.900 evra koliko zarađuje konobar do 6.150 evra - koliko mesečno zarađuju piloti, lekari i finansijski revizori. Važan podatak jeste i da su ovo bruto zarade (kako ih jedino zavod i objavljuje), a da su neto zarade (dakle ono što radnik dobija na ruke) niže za 33 odsto.

Prema dostupnim podacima, u zemlji koja važi za najveću evropsku privredu živi i oko 450.000 Srba. Naši građani pronašli su svoje mesto uglavnom u industrijski moćnim pokrajinama - Severnoj Rajni-Vestfaliji, Bavarskoj, Baden-Virtembergu, Hesenu, Berlinu, Hamburgu. Poznato je i da Srbi važe za dobro integrisane građane Nemačke. Njihova deca redovno idu u školu, ne žive od socijalne pomoći, svako dete prima dečji dodatak od 300 evra mesečno...

Svoju egzistenciju temelje na radu i to najčešće u manjim firmama u oblasti ugostiteljstva i proizvodnji, ali i u zdravstvu, metalnoj industriji, građevinarstvu, poljoprivredi, uslugama čišćenja. Za većinu ovih poslova ne treba im znanje jezika, mada je poželjno, dok je u zdravstvu obavezno.

Prema podacima nemačke statistike, pekari, medicinske sestre i bageristi mesečno primaju oko 3.500 evra bruto, keramičari 3.000, a profesionalni vozači oko 2.500 evra. Ovo su, inače, i neka od najčešćih zanimanja kojima se bave Srbi koji žive u Nemačkoj. U neto iznosima ove zarade iznose 2.346 evra, odnosno 2.000 za keramičare i 1.600 za vozače.

Na listi koju je objavio nemački Savezni zavod za zapošljavanje, u vrhu po visini zarade, odmah posle pilota, lekara i revizora, nalaze se građevinski i mašinski inženjeri, inženjeri elektrotehnike i

profesori u srednjoj školi sa oko 5.500 evra mesečno bruto. Slede bankarski službenici, programeri i IT stručnjaci, ali i psiholozi u učitelji u osnovnoj školi.

Od profesija kojima se često bave Srbi nastanjeni u Nemačkoj, u gornjem delu liste po zaradama su metalski radnici i laboranti, sa platama od oko 3.500 evra, a oko 3.000 zarađuju automehaničari, keramičari, vodoinstalateri i tesari.

Fizioterapeuti primaju mesečno oko 2.500 evra, a nekoliko stotina evra manje mogu da zarade kuvari, blagajnici u trgovinama, i osobe koje pružaju pomoć u kući.

Neto plata u Nemačkoj 33 odsto niža od bruto iznosa

Prosečna neto plata, dakle ono što se isplaćuje zaposlenima u Nemačkoj, niža je za 33 odsto u odnosu na bruto zaradu. Razliku između bruto i neto iznosa čine davanja državi u vidu poreza i doprinosa za razna osiguranja, pa tako, na primer, visina poreza koji se mesečno odbija od plate zavisi od poreske klase zaposlenog (ima ih šest), a ona zavisi od toga da li živi u bračnoj zajednici, da li je samohrani roditelj, da li njegov/a suprug/a radi, da li jedan bračni partner zarađuje znatno više, da li radi više poslova...

Bruto plate u najpopularnijim zanimanjima u Nemačkoj:

- **Medicinska sestra (gerijatrija)** 3.032 evra
- **Medicinski asistent** 2.448 evra
- **Lekar** više od 6.150 evra
- **Arhitekta** 4.087 evra
- **Pekar** 3.502 evra
- **Prodavac peciva** 1.839 evra
- **Upravljač bagerom** 3.421 evro
- **Inženjer građevine** 5.246 evra
- **Profesionalni vozač** 2.556 evra
- **Električar** 3.143 evra
- **Elektromehaničar** 3.694 evra
- **Recepcionar** 1.807 evra
- **Keramičar** 3.003 evra
- **Frizer** 1.684 evra
- **Vodoinstalater** 3.056 evra
- **Čistač zgrada** 2.080 evra
- **Grafički dizajner** 3.322 evra
- **Pomoć u kući** 2.140 evra
- **IT stručnjak** 4.236 evra
- **Blagajnik u trgovinama** 2.214 evra
- **Konobar** 1.934 evra
- **Automehaničar** 3.077 evra
- **Kuvar** 2.284 evra
- **Moler** 2.776 evra
- **Skladišni radnik** 2.814 evra
- **Logističar** 3.525 evra
- **Zidar** 3.214 evra
- **Medicinsko-tehnički laborant** 3.456 evra
- **Metalski radnik** 3.738 evra

- **Fizioterapeut** 2.513 evra
- **Zubni tehničar** 2.628 evra
- **Tesar** 3.153 evra

Centar za socijalni rad u Sokobanji već godinu dana radi bez ijednog socijalnog radnika, zaključuju i međunarodna USVOJENJA DECE

https://www.blic.rs/vesti/drustvo/centar-za-socijalni-rad-u-sokobanji-vec-godinu-dana-radi-bez-ijednog-socijalnog/pmszkrw?utm_source=kat_biznis_sidebar&utm_medium=sidebar_drustvo

Zaštitnik građana zatražio je od Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja i Ministarstva finansija da što hitnije obezbede adekvatan broj stručnih radnika u Centru za socijalni rad Sokobanja jer ta ustanova, kako se navodi, već godinu dana radi bez ijednog socijalnog radnika i u takvim uslovima zaključuje međunarodna usvojenja dece.

U saopštenju Ombudsmana napominje se da su oba ministarstva načinila propust u radu, jer nisu preduzela sve neophodne mere da se obezbedi adekvatan broj stručnih radnika u centru u Sokobanji.

Dodaje se da je utvrđeno da je Centar pošle godine bez prisustva socijalnog radnika zaključio jedno međunarodno usvojenje i da ga do kraja godine očekuje još jedno, a da je Zaštitnik građana odredio rok od 60 dana da ga oba ministarstva obaveste o preduzetim merama.

Ističe se da je dužnost Ministarstva za rad da obezbedi adekvatan broj stručnih radnika u centrima za socijalni rad kako bi se u punoj meri omogućilo ostvarivanje prava svih korisnika usluga socijalne zaštite, a naročito prava i najboljih interesa deteta kao i u postupcima porodičnog nasilja.

Zaštitnik građana je utvrdio da je Centar u oktobru 2019. godine obavestio nadležno ministarstvo da je ostao bez jedinog socijalnog radnika i da ima zaposlena samo dva stručna radnika, iako postoje tri upražnjena radna mesta.

Takođe, utvrđeno je da se CSR Sokobanja poslednjih šest godina, tačnije od 2014. godine, obraća nadležnom ministarstvu sa zahtevima za popunjavanje upražnjenih radnih mesta, ali da uvek dobija isti odgovor - da će o zahtevu biti odlučivano u narednom periodu.

Ombudsman: Nedovoljan broj stručnih radnika u centrima za socijalni rad

U izjašnjenju Zaštitniku građana, Ministarstvo za rad je navelo da je ponovo tražilo saglasnost Komisije Vlade Srbije za zapošljavanje novih lica u centru u Sokobanji, ali da o tome još nije odlučeno.

Kako se navodi, Ministarstvo finansija je u izjašnjenju navelo da se o predlozima za davanje saglasnosti odlučuje jednom mesečno i da problemi najverovatnije nastaju jer centri ne obnavljaju svoje zahteve na mesečnom nivou.

Zaštitnik građana podseća da je još 2018. godine, zbog niza propusta u 30 slučajeva, nadležnim organima uputio zbirnu preporuku gde je posebno ukazano na problem nedovoljnog broja stručnih radnika u centrima za socijalni rad.